

3 кафедри

ЧОМУ НАШІ ПОЛІТОЛОГИ ТАКІ СОРОМ'ЯЗЛИВІ?

Свого часу відомий політичний діяч минулого століття Уїнстон Черчілль збагатив політологію афоризмом: «Навіть тоді, коли ми не цікавимося політикою, політика цікавиться нами».

Нещодавно у видавництві УжНУ побачив світ новий навчальний посібник «Основи політології», авторами якого є професор Микола Вегеш та старший викладач Юрій Остапець. На наш погляд, автори виявили надмірну сором'язливість, коли задекларували 422-сторінкову книжку як навчально-методичний посібник. 17 тем, якими «пройшлися» М.Вегеш та Ю.Остапець, — це широкий спектр політологічної інформації, поданої творчо. У книжці чимало новацій як для посібників такого гатунку. Висвітлено й останні парламентські вибори в Україні.

Ось лише один з актуальних висновків, зроблених авторами цієї праці. Результати виборів показали, що в Україні відсутній реальний політичний механізм їхнього втілення в життя. Після виборів у регіонах мали б призначитися нові голови ОДА — залежно від того, яка партія здобула перемогу. Інакше виникне парадоксальна ситуація: електорат області підтримує одну політичну силу, а керує областю інша. Прикладом може бути Закарпатська область. У 1998 році на парламентських виборах перемагає СДПУ(о), яка заявляє, що готова взяти відповідальність за стан справ у краї. Головою ОДА спочатку призначається Віктор Балог, а згодом — Геннадій Москаль, який не раз відхрещувався від СДПУ(о). 2002 року на Закарпатті більшість голосів набирає блок Віктора Ющенка «Наша Україна», але головою ОДА призначено чомусь Івана Різака, лідера обласної організації СДПУ(о).

Михайло ЗАН, доцент кафедри політології УжНУ.